

**Hvussu at
standa sterkur
í storminum**

Hvussu at standa sterkur í storminum

Sum altíð, um vit kunnu hjálpa tær uppá nakran máta, so set teg
endiliga í samband við kirkjuna her á:
P.O. Box 68309, Indianapolis, IN 46268 USA.

www.AllatHisFeet.com

1992 ©AllAtHisFeet@cs.com

Lógir um upphavsrætt, so ørar sum tær eru, tá ið vit tosa um
Guds orð, krevja okkum at siga fylgjandi: Hetta tilfarið er vart við
upphavsrætti, og má ikki verða siterað og/ella endurframleitt, ut-
tan við øllum samanhinginum (tað heila ritið), uttan við loyvi frá
rithøvundinum. Tað stendst tær tó frítt at endurframleiða hetta í
heilum líki. Og, sjálvandi, hendan útgávan má aldrin verða ”seld”
fyri nakran prís (2 Korintbrævið 2:17, Matteus 10:8).

**(ÚRDRAG – NORSK VERSJÓN UMBÝTT VIÐ NØKUR
FØROYSK ORÐ FYRI BETUR AT SKILJA)**

*Sum teir nú hildu ferðina fram, segði ein við Hann: „Eg skal fylgja
Tær, hvar Tú so fert.“ Jesus svaraði honum: „Revar hava holur, og
fuglar himmalsins reiður, men Menniskjasonurin hevur ikki tað, ið
Hann kann halla høvdinum at.“ Hann segði við ein annan: „Fylg
Mær!“ Men hann svaraði: „Harri, loyv mær fyrst at fara og jarða
faðir!“ Tá segði Hann við hann: „Lat hini deyðu jarða síni deyðu,
men far tú avstað og ber boð um ríki Guds!“ Uppaftur ein annar
segði: „Harri, eg skal fylgja Tær, men loyv mær fyrst at siga teimum
farvæl har heima við hús!“ Tá svaraði Jesus honum: „Eingin, ið
leggur hondina á plógvið – og hyggur aftur um seg, hóskar til ríki
Guds.“ (Lukas 9.57-62)*

*Um somu tíð vóru har nakrir hjástaddir, sum søgdu Honum frá
Galilearunum, hvørja blóð Pilatus hevði blandað við offur teirra. Tá
svaraði Hann teimum: „Halda tit, at hesir Galilearar vóru syndarar
fram um allar aðrar Galilearar, fyri tað at teir hava liðið hetta? Nei,
sigi Eg tykkum, men venda tit ikki við, skulu tit allir ganga til grun-
dar á sama hátt. Ella hinir átjan, sum tornið í Siloam datt oman yvir
og drap – halda tit, at teir vóru sekir fram um øll menniskju, sum í
Jerúsalem búgva? Nei, sigi Eg tykkum, men venda tit ikki við, skulu
tit allir ganga til grundar á sama hátt.“ (Lukas 13.1-5)*

Og Hann setti fram hetta líknili: „Maður hevði fikutræ, sum plantað var í vingarði hansara, og hann kom og leitaði eftir ávöksti á tí, men fann ongan. Tá segði hann við vingarðsmannin: „Try ári eg nú komin og havi leitað eftir ávöksti á hesum fikutræi, men ongan funnið! Høgg tað niður! Hví skal tað aftrat gera jørðina ónýta?“ Men hann svaraði honum: „Harri! Lat tað standa hetta árið við, inntil eg fáí grivið rundan um tað og taðað tað! Kanska tað tá fer at bera ávökst í framtíðini; og um ikki, kanst tú høgga tað niður.““ (Lukas 13.6-9)

Nógv fólk gekk saman við Honum. Hann vendi Sær nú á og segði við tey: „Um onkur kemur til Mín og hatar ikki faðir sín og móður sína, konu, børn, brøður og systrar, ja, sítt egna lív við – hann kann ikki vera læriveinur Mín. Tann, ið ikki ber kross sín og fylgir Mær eftir, kann ikki vera læriveinur Mín. Tí hvør tykkara, sum ætlar at byggja torn, setur seg ikki fyrst niður og roknar út, hvussu mikið tað fer at kosta, um hann hevur nóg mikið at fullføra tað fyri! Tí annars – tá ið hann hevur lagt grundina og er ikki mentur at fullføra tað – fara øll, ið síggja tað, at spotta hann og siga: „Hesin maður fór at byggja og var ikki førur fyri at gera tað liðugt!“ Ella hvør kongur, sum fer avstað at mæta øðrum kongi í bardaga, setur seg ikki fyrst niður og heldur ráð, um hann er førur fyri við 10 000 at mæta honum, sum kemur ímóti honum við 20 000! Men er hann tað ikki, letur hann, meðan hin enn er langt burtur, sendimenn fara avstað og tinga um frið. Soleiðis kann eingin av tykkum, sum ikki sigur frá sær alt, ið hann eigur, vera læriveinur Mín. (Lukas 14.25-33)

Husker du den store stormen, som vi oplevde nylig? Vi snakket om trø-samanlíkningarnar, at det var de stive træerne som ikke overlevde sterke vinder. De harde, ubøvelige og stive træerne ble ødelagt i stormen. Nylig hørte jeg en kvinne fortelle om hvordan hun i årenes løp hadde opplevd vekst i sitt liv. Hun delte bl.a. en definisjon av stolthet som hadde hjulpet henne veldig i lengselen etter vekst og forandring. Hennes definisjon var slik: Stolthet er å forbeholde seg retten til å ha det siste ordet eller ta den endelige avgjørelsen. Jeg beholder selv «retten» til å ta den endelige avgjørelsen. Dette var definisjonen for stolthet. Bibelen støtter opp

om det ved å si minst tre ganger: «Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.» Gud er de stoltes fiende. Og dersom stolthet er «at jeg forbeholder meg retten til å ta den endelige avgjørelsen»—dersom dette er stolthet— finnes det en god del mennesker der ute som tror at de er Guds venner, mens de i virkeligheten, ifølge Hans definisjon, er Guds fiender.

Tenk på denne holdningen; det å være ubøvelig, stolt, sjalvmiðdepilskur, uavhengig og stiv. Det er et tegn på stolthet når vi lever et liv preget av kompromisser, vi tar våre egne avgjørelser, legger våre egne planer, forkela vårt eget kjød, smiler og prøver å leve på minste fellesnevner «Hva skal jeg gjøre? Hvordan skal jeg handle? Hvordan skal jeg fremstå ? Hva skal jeg si eller ta del i på en slik måte at jeg kan «gli gjennom» uten at noen finner noe galt i meg? Eller, dersom de skulle si noe til meg, at jeg kan bare la det ikke rína við. Hvordan kan jeg komme gjennom med minst mulig selvopprelse eller korsfestelse av selvlivet, mine behov, mine rettigheter eller min tid eller hva det ellers måtte være? Dersom vi har slike holdninger, sier Jesus at stormene vil komme. Og når disse stormene kommer og vi ikke har bygd på fjellet, som er lydighet mot Gud, men heller på sanden, der holdningen er å snike seg undan, vil vi bli rykket opp med roten og ikke bære noe frukt. Det ene året er forbi, og treet blir kastet på ilden.

HANS NÅDE

Jeg tror ikke at Jesus var lovisk – tror du? Er det noen her som virkelig tror at Jesus var lovisk? «Hvordan kan han våge å si alt dette! Så utrolig hardt og grusomt—`hate din far, mor, dine brødre og søstre`. Jeg får ikke engang lov til å si farvel til min familie. Hør her, Jesus. Du er lovisk!» Jeg kjenner mange mennesker som ville si at alt dette er loviskhet. Men på en eller annen måte, fordi vi har stemplet Bibelen som «yrkingarlist», aksepterer vi ikke det faktum at dette ER den Jesus som er Herre, som er Konge, og som kommer tilbake for å hente dem som bærer Hansara farvir – punktum.

Vi har på en eller annen måte skapt en «voksfigur-Jesus» som vi kan holde i vårt grep; der vi kan trekke i trådene; og han sier ting,

men det har egentlig ingen betydning. Dersom noen hadde uttalt noen av disse ordene i dag, ville folk overalt på jorden skrike høyt: «Loviskhet! Loviskhet!» Men dette ER Jesus. Dette er den eneste Jesus som finnes. Han er ikke lovisk. Og han er ikke en hard mester. I det øyeblikket fanst det for den mannen intet annet håp. Vi kan ha forskjellige «en ting mangler du». Den «rike, unge mannen» hadde tydeligvis et problem med penger, og ikke nødvendigvis med sin biologiske familie, noe som Jesus måtte påpeke hos andre. Gud er verken «anti penger» eller «anti familjusambond»—så lenge disse områdene er fullstendig under Hans herredømme både når det gjelder lydighet, hva vit geva okkara kærleika til, og avgjørelser. Jesus er ANTI alt som vil føre til at en person ikke adlyder ham opp á standandi fót, fordi deres hjerte, fordommer, uggi og stolthet er bundet opp i noe som er mindre enn HAM, nú í hesi núverandi, falnu verðini. Det Han sier er at dersom du ikke lever på denne måten, vil satan kunne angripe deg, og du vil bli rykket opp med roten. Dette er ikke loviskhet. Det er nåde.

«Jeg gir deg en mulighet. Jeg rekker ut min hånd til deg. Jeg bringer Sannheten inn i ditt liv; som kan sette deg fri fra fryktens treldom, sjálv-luksusnjótan, frykt for død, frykt for stormer, frykt for fattigdom, frykt for sykdom eller det å miste en av dine nærmeste.» Og dersom du ikke lever på denne måten, vil du bli rykket opp med roten; fordi satan vil finne en mulighet for å ødelegge deg. Dersom du overlater til ham et hvilket som helst område som ikke er dekket av Guds nåde og kunnskapen om Ham, en fullstendig overgivelse til Ham og død til selvlivet («ta DITT kors opp og følg meg» og «fornekt ditt eget selvliv» og «líka til deyðan»)—dersom du gir ham noe som helst mål, vil satan gjennomskue deg og lumpa teg og skræða teg sundur.

Dette er ikke loviskhet! Jesus er ikke lovisk slik noen ville beskyldt Ham for å være dersom Han hadde vært fysisk til stede og sagt ting til dem angående områder i deres liv som de har holdt tilbake fra Ham. Jesus er IKKE lovisk når Han sier til deg at du må gi fra deg lengsler og prioriteringer som ikke handler om HAM. Han bare vet hvordan denne «onde og vrangle slekten» kan svíkja en hvilken som

helst mann eller kvinne eller ungdom som tror at de kan «eiga sína kaku sum ognarlut, og eta hana eisini.» Men det er hon som kommer til å spise DEM i stedet. Legg merke til hvordan Jesus uttrykker seg – ikke «loviskhet», men «Jeg sier til deg at jeg vet hvordan alt dette fungerer! Hør på meg! Du kan ikke gå etter verden og ditt selvliv, dine egne lengsler, hokjum og vælveru uten at du til slutt blir tatt til min fiendes hjem.» Dette sier JESUS. «Ikke bygg dette tårnet uten å beregne kostnadene først. Ikke gå inn for dette uten å være klar over at det kommer til å koste deg alt for å kunne komme helt fram til målet.» Dette er kristendommens natúra. «Du kan ikke følge meg. Uten dette vil du ikke være i stand til fortsatt å kunne følge meg.» Det er ikke loviskhet. Han sier fra at du ikke vil klare det hvis det ikke er dette du er og vil være. Alle kan sitte i en kirkebenk, eller en stue og bedra seg selv med fine bønner, taler, ideer og gryteretter. Det handler om et LIV som er fullt overgitt til Ham. Alle lengsler og prioriteringer, hele din tid, alle dine ressurser og hele din kjærlighet, alt må være overgitt HANS vilje, og ikke din egen. En person som ikke lever slik, har eller vil mislykkes. So sigur Harrin. «Dette må være kvaliteten på din avgjørelse om å følge meg – at du forlater alt.

Du trenger ikke å begrave din far, du behøver ingen unnskyldninger for å si farvel til din familie. Å følge Ham krever alt. Du forlater garnet ditt, fylt av fisk, og går.»

Han sier at det er dette som må være i bunnen av hjertet ditt og holdningene dine. Det er ikke loviskhet («Gjør dette – ellers kan du ikke følge meg!»), men: «Dersom du ikke forlater dette, dersom disse tingene fortsatt på noen som helst måte har makt i livet ditt, prøver du i virkeligheten å leve begge livene på en gang. Da vil satan finne en måte å ødelegge deg på.» Det er kostnaden. Han snakket om hva det koster å følge Ham, og Han snakket om hva som vil skje dersom du ikke gir Ham hjerte, sjel, sinn og styrki. Og Han sier: «Pass på! Jeg gir dere kunnskap om den usynlige verden og måten fienden fungerer på. Og dersom du slipper ham til i et område i livet ditt, vil han en eller annen gang innta det.» Jesus er overhode ikke lovisk her. Han har gitt oss alt som hoyrir til lív og gudsfrykt.

HANS RIKE, HANS REGLER

At endurtaka Jesu ord betyr ikke at du er lovisk. At endurtaka Jesu ord betyr ikke at jeg er lovisk. At endurtaka Jesu ord er å si det som det er fordi alt annet er et bedrag. Det Jesus ikke har sagt, er et bedrag. Kan jeg slå dette fast som sannhet? Alt det Jesus sa er Sant, og alt som ikke når opp til den standarden som Jesus la frem, er et bedrag. Kan jeg si dette uten å få alvorlige problemer? Jesus setter reglene. Det er Hans rike. Punktum. Det finnes andre riker der ute. Tað finst ein ørgrynna av oyrum sum vilja verða kitlaði. Og det finnes veldig mange lærere som vil fortelle deg noe annet enn det Jesus fra Nasaret sa. De snakker om et alternativt rike, et parallelt univers som bruker noen av de samme ordene, men det er ikke virkelig. Det har ingen substans.

Jesus sa at dersom du prøver å leve i det alternative riket – denne forfalskningen som prøver å erstatte det ekte riket, og som har de rette ordene, men som bare er eitt voks-fornminnissavn – dersom du prøver å leve i dette riket, vil fienden ødelegge deg. Jesus advarer oss og sier at det må være ekte i hjertene våre. Det finnes ingen halv løsning. Vit sleppa ikki undan, ved å velge den laveste fellesnevner som vi tror vil gjøre alle de andre lykkelige. «Whoa, ikke rør meg! Ókey, jeg gjør ditten og datten og prøver å holde alle på avstand.» Det er ikke slik det fungerer. Det må komme fra hjertet. Det er nødt til å komme fra hjertet. Gud vet om jeg lever i tro på Guds Sønn eller om jeg lever ut i fra mitt selvliv. Gud vet forskjellen, ikke sant? Og gita hvem den andre er som også vet det? Satan vet det også. Tenk på de syv sønnene til Skeva. Satan forstod forskjellen mellom Paulus og Jesus på den ene siden og disse andre mennene, som bare brukte de rette ordene. Han kendi forskjellen, og han var ikke redd for noen som brukte de rette ordene, men som ikke levde i tro på Guds Sønn.

Jeg vil gjøre oss alle oppmerksomme på hvor viktig den rette livskvaliteten i det indre mennesket er; som ingen kan gi deg. Uansett hvor mye du måtte prøve å skjule ditt sanne indre fra andre mennesker, vil det, i likhet med oss alle, ikke hjelpe deg. Kanskje klarer du å komme deg uoppdaget forbi, kanskje du kan løpe

og gjemme deg et sted. Det finnes mange forskjellige alternativer. Men sannheten er: vi kommer alle til å stå foran Jesus. Og dette er Hans ord, og jeg vil leve på denne måten fordi Han sa det slik! Det virker ikke fornuftig for meg å prøve å omstrukturere litt på Jesu ord eller gjemme seg bak noen andre av Hans uttalelser. Han sa disse ordene også ! Jeg tror på alle de ord Han sa. Disse ord er også sanne, og jeg vil leve etter dem. Det finnes ingen slags «ny pakt» som utelukker Jesu lære. Jesus er ikke en gammeltestamentlig profet, når Han sier dette. Han personifiserer den Nye Pakten. Disse tingene er sanne. De forblir sanne både nå og i all evighet. Dette er Sannheten i person. Han er Sannhet! Vi kommer ikke forbi det. Vi kan ikke hoppe over det, og det er heller ikke mulig at gera ein nýggjan sáttmála, har ið hetta ikki longur er galdandi. Jesus er Sannhet. Det finnes ingen vei til Faderen utenom Ham.

HVA ER DITT HJERTES KVALITET?

Dersom det fortsatt er områder i hjertet ditt, hvor du prøver å snike deg undan – der du tror at alt er í lagi, så lenge ingen sier noe; og hvis de gjør det, so vilt tú bara líka sum skáka tær undan inntil det på en måte er gått over – dersom dette beskriver hjertet ditt, så går du glipp av noe veldig, veldig viktig her. Du har ikke forstått at Jesus vil at du skal gå med Ham hele veien. Dersom du ikke lever på denne måten, vil satan ødelegge deg – for stormene vil komme. Det kommer stormer som er mye større, mye ondere, mye farligere og mer livstruende enn alt vi har gått gjennom så langt. Og hvordan gjør satan sine ting? Han trikser, bedrar, bortforklarer og anklager andre for at du skal kunne renvaske deg selv. Og du er veldig mottakelig for dette dersom du ikke lever nøyaktig slik Jesus segði her og tar imot Sannheten på den måten Jesus bad deg om å gjøre det.

Dersom du fortsatt har noe i hjertet ditt som du holder fast på, noe som holder deg tilbake, noe du bortforklarer eller sammenligner med andre – vil satan finne ut av det. Stormene vil komme, og de vil avsløre hva du er verd. Og det vil alltid være «en annens» feil fordi satan vil sørge for at det er slik du føler det. Han kommer til å sende mange lærere til deg som forteller deg det som tíni kitlandi

oyru ynskja at hoyra. Paulus sa faktisk at dersom du ikke elsker Sannheten – dersom du ikke tilber Sannheten, men foretrekker andre ting – vil Gud selv sende en kraftig villfarelse over deg slik at du tror løgnen.

Gud vil ikke ha noe midt i mellom. Dersom du ikke elsker Sannheten så sterkt at du anvender den i ditt eget hjerte og lever et korsfestet liv – dersom du vil ha en slags alternativ kristendom – vil Gud sende en kraftig villfarelse over deg slik at du tror løgnen (2. Tess. 2). Denne har en overnaturlig dimensjon. Dette er ikke som landalæra eller kemi hvor du har en viss mengde med fakta som du enten kjenner til eller ikke. Åndelig sannhet er ikke av en slik natur. Dersom hjertet ditt er hardt og samvittigheten din brennemerket, dersom du foretrekker løgnen, du ønsker en annen sannhet enn den Jesus fra Nasaret gav, så vil Gud sørge for at du virkelig tror på den av hele ditt hjerte. Du behøver ikke å være en hykler, for Gud kommer til å sørge for at du tror løgnen. Han kommer til å sende deg en villfarelse for å få deg til å tro løgnen.

Alt dette handler om ditt hjertes kvalitet, ikke dine intellektuelle evner til å kunne fatte, sortere, sile ut og bearbeide. Ønsker du å være en doulos (tænaratrælur)? Vil du legge ned ditt eget liv? Er du villig til å si «La de døde begrave sine døde»? Er du villig til å hate din mor, bror, søster? Er du villig til å forlate eiendommer og ting? Er du villig til å gi slipp på dine rettigheter, eller må du ha det siste ordet? Må du beholde retten til selv å velge? Må du det? Tí, um tað er soleiðis statt við tær, har du «ett år igjen». Og det er min bønn at du bruker det rett.

DET HANDLER OM TILBEDELSE

«Dette handler ikke om MEG!» Og det gjør meg så glad! Det handler om Gud og Hans kraft. Jeg trenger bare å velge å legge ned mitt liv for Ham og la Ham gjøre Sitt arbeid. «Og døden er en vinning.» Jeg behøver ikke å leve selv, å leve mitt «eget» liv.

Denne tanken er veldig frigjørende. Den løser oss fra sterke lenker, frykt og tunge byrder, som vi måtte ha båret selv, um hetta alt hevði

handlað um okkum sjálvi. Jeg tenker på Johannes 4 hvor Jesus, veldig tidlig i sin jordiske tjeneste, snakket om tilbedelse. Han sa: «Min Far vil ha tilbedere.» Dette var, så langt jeg vet, nokk kanska siste gangen Han brukte dette ordet på sin jordiske vandring. Han snakket riktignok om steinene langs veien, som ville tilbe dersom Hans folk ikke gjorde det, og en del andre lignende ting. Men dette er et utrolig sterkt utsagn: «Faðir Mín søkir tilbiðjarar.» Det ljóðar veldig allmengyldig ut, altomfattende – som om det var dette det hele handlet om. Og det er det faktisk. Men HVORFOR brukte Jesus da så mye tid på å si «Dersom dere ikke gir avkall på alt, kan dere ikke være mine disipler. Dersom dere ikke mister deres liv, vil dere aldri finne det. Dersom dere ikke fornekte ja sjálvtt deres eget selvliv, dersom dere ikke gir fra dere retten til å ta den endelige avgjørelsen og ha det siste ordet – dersom dere ikke slutter med alt dette, kan dere ikke være Mine etterfølgere»?! Du kan ikke være en kristen. Hvorfor sa Han hele tiden slike ting tá ið nú tað, ”sum alt snúði seg um,” var tilbiðjan?

Vel, sannheten er at tilbedelse er «å bære ditt legeme fram som et levende offer», slik Paulus tekur samanum for oss senere. Og dette gjør han beint etter at han har bedt oss om å tenke på Guds dybde, bredde og herlighet, «Hans veier som er høyere enn noen kan fatte»—et fantastisk utsagn. Og så går Paulus beint over til «Fyri Guds barmhjertighet skuld, derfor, bær deres legemer fram som et levende offer. La dere ikke lenger prege av denne verden.» Her bleiv hann veldiga praktiskur aftur við okkum!

Hövuðsinnihaldið av et liv i tilbedelse, som er til Guds behag, «velbehagelig tilbedelse»—máttin at være fri fra byrden som gjør tilbedelsen hyklerisk eller til en ønsketenkning, eller et slags teologisk utsagn, men ikke noe som bobler over fra hjertet – er at vi dør til verden og verden til oss. Tá hava vit lagt niður okkara egna, og vit hava givið fra oss de tingene som påvirker livene våre. Vi har sluttet å tilbe disse tingene. Vi har sluttet å tilbe vårt kjød og vår behagilighet. Vi har sluttet å tilbe våre tryggheter i stormene og våre rumlende mager og vår sult. Vi har sluttet å tilbe våre barn og foreldre. Vi har sluttet å tilbe vår utdanning og

vårt behov for å overleve. Vi har sluttet å tilbe vårt behov for å ha rett og vårt behov for å være intelligent, vårt behov for å bli elsket. Vi har sluttet å tilbe alle disse tingene, og nå er vi, for første gang, frie til å tilbe Gud.

Derfor sa Jesus alt dette som ljóðar «lovisk». Det var ikke loviskhet! Han sa: «Du må legge disse tingene til side for å kunne ha min Far.» Du kan ikke ha begge samtidig. «Jeg godtar ingen andre guder ved siden av meg.» «Eg eri ein ástarövundsjúkur Gud.» Han er ute etter et hjerte som tilhører Ham og som har gitt seg helt over til Ham, et hjerte som ikke holder fast ved treet om kunnskapen om godt og ondt, som prøver å være lik Gud, som krever sine rettigheter, privilegier, rúm, meninger, et selvopptatt sinn. Gud er ute etter vår villighet til å legge alt dette ned og stole på Ham, nakne og uten skam foran Faderen. Uten noe som helst behov – ja faktisk uten noe som helst behov unntatt felleskap og vennskap med Ham. Dette skal være vårt fundament. Dette skal bestemme alt i oss. Til slutt skal eitt og hvørt lítið umráði av våre liv være kontrollert av felleskapet med Faderen. Det er dette tilbedelse handler om.

Grunnen til at Jesus kom med alle disse, at síggja til harde utsagnene er at de har veldig mye med sann tilbedelse å gjøre. Faktisk er dette den eneste måten å være i sann tilbedelse på; å ha én Gud.» Herren din Gud er én.» «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, og av hele din sjel og av all din makt.» Og det er bare på denne ene måten, Israel, at du kan virkelig se den Ene Gud og elske Ham. «sæl eru tey rene av hjertet, for de skal se Gud.» «Uttan halgan kan ingen se Gud.» Det er et meget absolutt utsagn. Det kan ikke bli mer absolutt enn dette. Uten å være satt til side for Ham, uttan eitt tilsíðissett lív bare for Faderen, burtur frá øllum skrellinum – vil du ikke se Herren. Du kan ikke se Ham. Du kan ikke se Hans rike, og du vil heller ikke være i stand til å se Gud og oppleve Hans nærvær i ditt liv som Han ville det.

IKKI LATA TEG RÆÐA – HETTA SNÝR SEG

UM NAKAÐ GOTT!

«Min Far vil ha tilbedere.» Og så, forsatte Jesus, kommer jeg nå til å bruke resten av mitt liv for å vise dere hvordan dere kan bli fri fra de tingene dere har tilbedt, slik at dere kan oppleve Hans kjærlighet og tryggheten i Hans armer. Dette er godt, ikke vondt. Det er et privilegium. Det er et mål å nå; ikke en plikt som må oppfylles. Det er en mulighet som verden aldri har opplevd før fordi den var bundet av sin egen kjødelighet. Vi var slaver under vårt eget kjød, og vi var slaver under straffen for dette – syndens fangenskap og straff. Og vi var uten håp i denne verden, sa Paulus. Men så kom Gud, rik på barmhjertighet, og åpnet veien til å bli fri fra kjødet. Jesus sa til fariseerne: «Dere har ikke gitt rúm for meg i hjertene deres.» I løpet av de neste tre årene her på jorden sa han tydelig med sitt liv: «Jeg vil vise dere at det er verdt å bli fri, og at dere kan bli fri fordi jeg kommer til å leve det ut for dere. Og det er dette Han har kalt oss til å gjøre og gitt oss mulighet til å gjøre. Han gav oss det privilegiet å gjøre det og utrustet oss til å være i stand til å gjøre det.

Men det er en del avgjørelser vi må ta selv. Han brúkti ikki alla hasa tíðina at undirvísa uttan grund. Han kunne gått rundt med en magisk tryllestav, ikke sant? «Ókey, nå er dere fri. Dere er fri. Dere er fri.» Han brukte all den tiden til å undervise fordi vi er skapt i Guds bilde. Vi har fått muligheten til å vokse i kunnskapen om vår Herre og frelser Jesus Kristus. Vi fikk muligheten til å vokse i forståelse. Paulus` bønn var hele tiden at Faderen måtte gi oss innsikt og forståelse, at Faderen måtte gi oss åpenbaring SLIK AT vi kunne leve et liv som var verdig Ham. Verdig det kallet som gir Faderen glede, og en arv for Jesus.

Han gir oss innsikt fordi vi ble skapt i Hans bilde som mennesker som har evne til å ta moralske avgjørelser. Han gir oss innsikt slik at vi kan se ting med Hans øyne for så å være villige til å gi avkall på oss selv og løpe inn i Hans armer. Han vil at vi skal legge bak oss denne verdens bekymringer, rikdommens bedrag – det å elske

verden og oss selv og kreve vår rett til å ta den endelige avgjørelsen. Han gir oss muligheten til og forbereder veien for oss med sin nåde og godhet slik at vi kan kjenne Ham, oppleve Ham og leve i felleskap med Ham uten innblanding av øllum hinum skrellinum. Og síðan vilja disse tingene falle på plass. Han åpner en mulighet for oss, og Han viser oss hindringene og ókrútið som vi av egen fri vilje kan rive opp.

«Hør, Israel, Herren din Gud er én. Én Gud.» Derfor skal du elske Ham av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. Tilbe Ham. Vi er satt til side for Ham med den hensikt; å tilbe Ham i Ånd og Sannhet. Dersom Guds Ånd i deg er sløkna, er alt du kan gjøre at bara við munninum siga tey «rette» ordene og få en følelsesmessig opplevelse. Dersom det ikke er basert på Sannhet, er det et bedrag. Det å tilbe Ham i Ånd og Sannhet betyr derfor å leve det livet Jesus levde. Apostelen Johannes sa det slik 60 år senere: «Den som sier at han er i Ham, må leve slik Jesus levde.» Det er denne muligheten Jesus har gitt deg. Jeg ønsker at vi skal oppleve dette sammen.

Far, vi ber om at Du hjelper oss. Med stor takknemlighet i hjertene ser og forstår vi den kjærligheten du har vist oss. Vi var døde i våre overtredelser og synder, uten håp i verden. Vi var uvitende, blinde spottere som levde i vantro og opprør ... det er alt enhver av oss var. Alt vi hadde å gi deg var vår egen dårskap. På tross av dette rørte du ved våre hjerter og gjorde oss bleyt, uttan at tað hevði nakað sum helst við okkum sjálvi at gera, og atskilt frá okkara egna vilja og sannføringini ella yvirtalingini frá berum menniskjum runt um okkum. Du selv rørte ved hjertene våre med din hånd, mýkti oss opp og forvandlet steinhjertene våre til kjøtt hjerter, so at vit kundu hava muligheten til å se og kjenne Deg.

Og nå vil vi oppleve mer enn bare vår frelse. Vi vil bli Dine tilbedere. Vi vil elske Deg og bli satt til side for å gjøre Din vilje og følge Ditt hjerte. Hjelp oss å se hvordan vi skal gå fram. Far, vi er ikke bundet av noen lov. Vi er ikke bundet av noen ytre dom. Vi er ikke bundet av meiningunum hjá øðrum eller et juridisk system.

Vi er bundet av en kjærlighetspakt og en lengsel etter å gi tilbake til Deg den kjærligheten som du viste da du vekket oss opp. Da vi var døde i våre overtredelser og synder, elsket Du oss og gav Deg selv for oss. Og ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sin venn. Fordi Du gjorde dette for oss, vil vi gjøre dette for Deg og hverandre. Vi vil legge ned livene våre og «vår rett» på livene våre og gi dem i Dine hender hvor de er absolutt trygge fram til den siste timen. Amen.